

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Knotkové, soudkyně JUDr. Kateřiny Kodetové a soudce Mgr. Zdeňka Váni ve věci

žalobkyně: **ITM – International Tourist Management s. r. o., IČO 284 95 764**
sídlem Vojtěšská 211/6, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou JUDr. Markétou Novákovou
sídlem Opletalova 39, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Amper Market, IČO 241 28 376**
sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Douchou
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

**o náhradu škody ve výši 289.223,93 Kč s příslušenstvím
o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 10. září 2021,
č. j. 38 C 1/2020-303,**

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se mění tak, že se zamítá žaloba o zaplacení částky 289.223,93 Kč s příslušenstvím.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náklady řízení před soudy obou stupňů 156.477 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Martina Douchy.

- III. Žalobkyně je povinna zaplatit do tří dnů od právní moci rozsudku na náhradu nákladů státu České republiky na účet Městského soudu v Praze 314 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným mezitímním rozsudkem soud prvního stupně rozhodl, že žaloba je co do důvodu opodstatněna (výrok I.) a že o náhradě nákladů řízení bude rozhodováno v konečném rozhodnutí (výrok II.).
2. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 289.223,93 Kč jako náhrady škody. Žalobkyně uvedla, že žalovaná jí na základě smlouvy o dodávkách elektrické energie ze dne 4. 5. 2018 dodávala do odběrného místa na adrese xxx, elektrickou energii. V odběrném místě (dále také „budova“) se nachází 17 bytů, které žalobkyně pronajímá společnosti MYM Holiday Properties, s. r. o. za účelem jejich dalších krátkodobých pronájmů třetím osobám, a dále se v přízemí budovy nachází restaurace Fraskys Bistrot, kterou provozuje společnost Caio, s. r. o. Dne 2. 7. 2019 žalovaná do uvedeného odběrného místa dodávku elektrické energie náhle přerušila, přestože žalobkyně neměla na zálohách placených žalované žádný nedoplatek, současně nebyla žalované hlášena žádná mimořádná událost, či plánovaná odstávka elektrické energie. K obnovení dodávek došlo po četných urgencích ze strany žalobkyně až za 3 dny, tj. 4. 7. 2019. Tato mimořádná situace způsobila to, že restaurace v přízemí budovy nemohla být v provozu a veškeré zásoby potravin, které podléhaly rychlé zkáze, se buď zkazily, nebo musely být zničeny. Tím byla společnosti Caio, s. r. o. způsobena škoda v podobě likvidace skladových zásob a ušlého zisku z předpokládaných tržeb, kterou uvedená společnost vyčíslila žalobkyni jako pronajímateli prostor restaurace na částku 136.192,28 Kč vč. DPH a požadovala její uhrazení. Škodu ve výši 142.181,65 Kč (5.590 EUR) vyčíslila žalobkyni jako pronajímateli 17 bytů i společnost MYM Holiday Properties, s. r. o., neboť klientům uvedené společnosti, kteří měli být v těchto bytech ubytováni ve dnech 2. 7. 2019 až 4. 7. 2019, musely být v důsledku přerušení dodávky elektrické energie buď stornovány jejich pobyty, nebo pro ně muselo být zajištěno náhradní ubytování, avšak v jiné lokalitě a za jiné částky, než za jaké by byli ubytováni v uvedených bytech žalobkyně. Dále v důsledku náhlého snížení hladiny napětí v síti došlo k poškození řídicí jednotky u výtahu v budově, kdy náklady na opravu, která byla provedena 9. 7. 2019, činily 10.850 Kč bez DPH. K přerušení dodávky elektrické energie došlo bez jakéhokoli důvodu. Žalovaná byla ihned po zjištění, že došlo k přerušení dodávek elektrické energie, žalobkyni kontaktována a vyzvána ke sdělení důvodu, případně k okamžitému obnovení dodávek s upozorněním, že žalobkyni vzniká nemalá škoda. Bez vysvětlení důvodu přerušení žalovaná dodávku elektrické energie do odběrného místa dne 4. 7. 2019 obnovila. Budova žalobkyně v důsledku jednání žalované nefungovala jako celek po dobu 8 dnů.
3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a uvedla, že na základě smlouvy o sdružených službách dodávky ze dne 4. 5. 2018 (dále jen „smlouva“) se žalobkyně zavázala hradit platby související s dodávkou komodity a s tím souvisejících služeb řádně a včas. V opačném případě má dodavatel (žalovaná) možnost ukončit smlouvu předčasně a v důsledku neplnění si platebních povinností přerušit ve spolupráci s příslušným provozovatelem distribuční soustavy dodávku komodity a souvisejících služeb do odběrného místa. Žalobkyně byla dlouhodobě a opakovaně v prodlení s úhradou plateb dle smlouvy. V důsledku toho došlo dne 2. 7. 2019 k přerušení dodávky komodity do odběrného místa. Konkrétně byla žalobkyně v prodlení se zálohovou platbou za duben 2019, která byla uhrazena až 10. 5. 2019 a tato platba částečně pokryla zálohu za měsíc květen 2019 v sumě 8.114 Kč. Další platbu žalovaná evidovala až 2. 7. 2019, kdy touto platbou byla pokryta zbylá záloha za květen, zálohová platba za červen a pak došlo k předplacení platby za červenec 2019. V souladu

s VOP se platba považuje za uhrazenou, pokud je hrazená pod správným variabilním symbolem (dále jen „VS“) na správné číslo účtu. Sporná platba, kterou žalobkyně hradila pod špatným VS, byla do systému žalované přiřazena na základě pravidelného automatizovaného datového toku ze strany banky až dne 2. 7. 2019. Žalobkyně byla na prodlení s úhradou opakovaně upozorňována, poslední výzvou před přerušením byla upozorněna i na možnost odpojení. Žalobkyni nic nebránilo informovat žalovanou o platbě již dne 1. 7. 2019.

4. Žalobkyně v replice uvedla, že tvrzení žalované, podle kterého bylo důvodem přerušení dodávky elektrické energie žalobkyni její opakované prodlení s úhradou plateb, je nepravdivé. Žalobkyni byla úhrada zálohy provedena již ke dni 27. 6. 2019, ačkoli splatnost byla nastavena žalovanou až na 1. 7. 2019. V důsledku pochybení žalované však platba nebyla přiřazena k žalobkyni a tedy byla platba evidována jako neuhrazená. Dále uvedla, že platby hradila pod VS, který jí žalovaná sdělila a platby pod ním placené přijímala, aniž by cokoli namítala. VS pod kterým žalobkyně spornou platbu učinila, navíc vyplynul z e-mailu ze dne 27. 6. 2019. Žalobkyně uvedla, že s žalovanou obecně nebyla dobrá komunikace. Z důvodu operativnosti komunikace probíhala formou e-mailů.
5. Žalovaná v reakci na repliku žalobkyně uvedla, že nejsou splněny základní podmínky pro vznik její odpovědnosti za škodu, tj. že by žalovaná jednala vůči žalobkyni protiprávně a porušila nějakou svou povinnost, že by tímto jednáním vznikla žalobkyni škoda ve výši odpovídající žalobnímu nároku, že by existovala příčinná souvislost mezi škodním jednáním žalované a vznikem škody na straně žalované či že případná škoda vznikla zaviněním žalované, že by mohla být žalovanou předvídána a zároveň neexistovaly okolnosti vylučující odpovědnost žalované. Žalobkyně po dobu smluvního vztahu s žalovanou opakovaně porušovala své povinnosti a k řešení těchto porušení přistupovala velmi liknavě a nezodpovědně. Žalovaná žalobkyni na neplnění jejích povinností průběžně upozorňovala a to nejen písemně, ale i telefonicky. Žalobkyně byla v prodlení s platbami, které vedlo k přerušení dodávek elektřiny, již od 25. 12. 2018. Krátce před odpojením provedla žalobkyně úhradu, avšak ne v dostatečné výši, pod chybným VS, pozdě a nezaslala žalované potvrzení o provedení platby. Před přerušením dodávek žalovaná zaslal žalobkyni 7 upomínek, v nichž byla obsažena informace o VS pro provedení platby v prodlení. Žalobkyně však v rozporu se smlouvou tyto pokyny pro platby nerespektovala. Žalobkyně byla opakovaně upozorňována i na možnost odpojení. K e-mailu ze dne 27. 6. 2019 žalovaná uvedla, že z tohoto není zřejmý adresát zprávy, datum odeslání zprávy, okolnosti zprávy a žalované se navíc nepodařilo ověřit autenticitu tohoto e-mailu a tedy sporuje skutečnost, že by byl žalobkyni z její strany tento e-mail zaslán. I kdyby žalovaná připustila zaslání tohoto e-mailu, pak v této zprávě není nikde uveden VS pro provedení platby, ani to, že by se jednalo o instrukci k úhradě veškerých dluhů žalobkyně, která nemohla a neměla ignorovat dříve zasláné upomínky obsahující veškeré správné informace. Poslední výzva k zaplacení dlužných částek byla žalobkyni odeslána prostřednictvím České pošty na adresu jejího sídla zapsaného v obchodním rejstříku. Žalovaná dále uvedla, že s žalobkyní nebyla dobrá komunikace, žalobkyně si nepřebírala poštu, a když žalovaná s žalobkyní na podzim 2018 aktivně komunikovala za účelem sjednání splátkového kalendáře, žalobkyně tyto snahy ignorovala.
6. Soud prvního stupně zjistil následující skutkový stav: Žalobkyně s žalovanou uzavřely smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny, ve které si mimo jiné ujednaly, že obchodník (zde žalovaná) je oprávněn ukončit nebo přerušit dodávku elektřiny zákazníkovi (zde žalobkyně) v případě neoprávněného odběru a rovněž tehdy, když zákazník opakovaně nedodrží smluvený způsob platby za dodanou elektřinu včetně platby záloh. Žalobkyně řádně hradila platby záloh ve výši 15.690 Kč dle platebního kalendáře předepsaného na rok 2018. Z důvodu nedoplatku na vyúčtování spotřeby elektřiny za období od 16. 5. 2018 do 4. 7. 2018, které bylo splatné dne 26. 7. 2018, ve výši 5.700 Kč (z částky 128.594 Kč bylo uhrazeno pouze 122.894 Kč a to ve dvou splátkách; dne 9. 10. 2018 částkou 42.865 Kč a dne 14. 11. 2018 částkou 80.029 Kč, obě pod VS

xxx) byl tento dluh pokryt v systému žalované částkou zaplacenou žalobkyní na zálohách. Účastníci jednali o uzavření splátkového kalendáře na úhradu dlužné částky 128.594 Kč, návrh splátkového kalendáře však byl ze strany žalované zrušen proto, že ze strany žalobkyně nebyl podepsán. Z tohoto důvodu vznikl evidovaný nedoplatek na zálohách poté, co se zaplacená částka na jednotlivé zálohy ve výši 15.690 Kč rozpadla z důvodu zápočtu dluhu na částky 7.576 Kč a 8.114 Kč. Tento dluh byl následně opět umořován ze zaplacených záloh a systém žalované pravidelně účtoval částky představující poplatek za upomínky a penalizaci. K dalšímu výpadku platby ze strany žalobkyně došlo nezaplacením zálohové platby za červen 2019. Žalovaná následně učinila soupis dlužné částky ve výši 25.311 Kč (skládající se z doplatku na záloze za období od 1. 5. 2019 do 31. 5. 2019 ve výši 7.576 Kč a z dluhu na zálohách za období od 1. 6. 2019 do 30. 6. 2019 ve výši 15.690 Kč, zbytek pohledávky tvoří poplatky za upomínky a penalizace), kterou měla žalobkyně pod sankcí přerušení dodávky komodity v určeném termínu do 1. 7. 2019 zaplatit. Dne 27. 6. 2020 učinila žalobkyně úhradu částky 25.000 Kč, kdy v zaplacené částce byla obsažena dlužná částka za vyúčtování i dlužná částka na záloze. Žalovaná jí na potvrzení uvedené platby vystavila daňový doklad o platbě částky 25.000 Kč přijaté dne 1. 7. 2019. Dne 2. 7. 2019 došlo k přerušení dodávky elektřiny do odběrného místa žalobkyně, která byla po četných urgencích žalobkyně obnovena dne 4. 7. 2019. Z e-mailu ze dne 30. 10. 2018 měl prvostupňový soud za zjištěné, že byla žalovaná upozorněna, že sídlo žalobkyně je pouze virtuální a poštu nemá kdo přebírat. Z e-mailové komunikace mezi účastníky měl soud prvního stupně za prokázané, že dne 27. 6. 2019 byla žalobkyně k rukám paní P. a na její email xxx žalovanou z emailu xxx vyzvána k úhradě dlužné částky 25.000 Kč na účet žalované s VS xxx s tím, že splatnost upomínky je 1. 7. 2019 a k přerušení dodávky elektrické energie dojde dne 2. 7. 2019. Ještě tentýž den bylo ze stejného emailu žalobkyně na tentýž email žalované zasláno potvrzení o úhradě výše uvedené částky a to v 14:40 hodin.

7. V rámci právního hodnocení zjištěného skutkového stavu soud prvního stupně odkázal na úpravu obsaženou v § 2900, § 2913 odst. 1 a § 2894 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) a uzavřel, že byly splněny všechny podmínky pro vznik odpovědnosti žalované za škodu vzniklou žalobkyni. Z důvodu účelnosti rozhodl soud prvního stupně v souladu § 152 odst. 2 věta druhá o. s. ř. pouze o základu žalobou uplatněného nároku s tím, že v dalším řízení se bude zabývat již jen výší škody.
8. Ke vzniku škody soud prvního stupně uvedl, že jako nesporný fakt lze vzít za prokázané, že pokud v prostoru několikapatrového domu žalobkyně, který slouží k podnikání žalobkyně, kde se nacházejí byty a nebytové prostory, ve kterých jsou provozovány komerční služby (restaurace), nejde tři dny elektrická energie, a tudíž nefunguje žádné zařízení touto energií napájené, škoda na majetku žalobkyně vznikla.
9. Soud prvního stupně dále dospěl k závěru, že žalovaná porušila svou povinnost ze smlouvy dodávat do odběrného místa žalobkyně elektřinu, když dne 2. 7. 2019 dodávku do tohoto odběrného místa přerušila, a toto jednání bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody na straně žalobkyně. Prvostupňový soud uvedl, že přestože na straně žalobkyně došlo ve dvou případech k porušení smluvní povinnosti, kdy se žalobkyně dostala do prodlení s platbou (nedoplatek za vyúčtování a neuhrazená záloha za červen 2019), k okamžiku přerušení dodávky elektřiny (2. 7. 2019) již žalobkyně měla všechny nedoplatky uhrazeny a to přesně podle pokynu žalované, kdy sama žalovaná o tomto žalobkyni vyrozuměla a vydala daňový doklad o platbě. Žalobkyně musela dle soudu prvního stupně oprávněně předpokládat, že pokud zaplatí částku 25.000 Kč, k jejíž platbě prokazatelně dostala pokyn emailem včetně uvedení VS, k přerušení dodávky komodity nedojde a že uvedená částka zahrnuje všechny event. dlužné částky. Prodlení žalobkyně nelze dle soudu prvního stupně posoudit jako jednání „notorického neplatiče“, které je nutné

postihnout tak závažným postupem, jako je přerušení dodávky do objektu provozovaného žalobkyní k podnikání na dobu tří dnů, dle soudu se spíše jednalo o ojedinělé nedopatření. Nálezací soud uzavřel, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro postup žalované ve smyslu smlouvy, tj. přerušení dodávky elektřiny, neboť nenastala situace předpokládaná smlouvu spočívající v tom, že zákazník opakovaně nedodrží smluvený způsob platby za dodanou elektřinu včetně platby záloh. Soud prvního stupně závěrem poukázal na laxní přístup žalované, který mimo jiné spatřoval v tom, že ačkoliv věděla o platbě částky 25.000 Kč již minimálně od 1. 7. 2019, platbu neověřila a neučinila tak ani po telefonických a emailových urgencích a žádostech žalobkyně a to po dobu 3 dnů. S ohledem na uvedené rozhodl soud prvního stupně mezitímním rozsudkem tak, že žaloba je co do důvodu opodstatněna, neboť byly splněny současně všechny podmínky pro vznik odpovědnosti žalované za škodu způsobenou žalobkyní; o nákladech řízení s ohledem na povahu mezitímního rozsudku nerozhodoval.

10. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná včasné odvolání s odkazem na § 205 odst. 2 písm. b), c), d), e) a g) o. s. ř. Namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, kdy zdůraznila, že odůvodnění rozsudku je zcela nedostatečné, když z něho není zřejmé, z jakých konkrétních důkazů učinil soud prvního stupně které konkrétní skutkové závěry, odůvodnění obsahuje pouze jakési souhrnné zjištění. Soud prvního stupně se navíc dle žalované nevypořádal se všemi jejími tvrzeními a k nim předloženými důkazy a také neodůvodnil rozpory mezi zjištěními z provedených důkazů. Žalovaná dále uvedla, že soud prvního stupně porušil její ústavně zaručené právo na spravedlivý proces, když zcela rezignoval na svou poučovací povinnost podle § 118a o. s. ř. a pro žalovanou zcela překvapivě rozhodl o opodstatněnosti žaloby z důvodu, že některá tvrzení žalované považoval za nedostatečná a že ohledně některých skutečností neměla žalovaná podle soudu unést důkazní břemeno, aniž by však žalovanou o neunášení břemene tvrzení a důkazního břemene řádně poučil. Soud prvního stupně dále dle žalované dospěl k nesprávnému skutkovému závěru ohledně VS, pod kterým byla platba žalobkyně realizována. Soud prvního stupně učinil závěr o správnosti VS xxx, který odůvodnil toliko údajným pokynem v blíže neidentifikovatelném e-mailu. Tento e-mail (e-mail ze dne 27. 6. 2019 p. R.) však žádnou informaci o VS neobsahoval, žalovaná navíc pravost tohoto e-mailu sporuje a v řízení předložila řadu upomínek, ze kterých plyne VS xxx jako jediný správný. Pokud žalobkyně uhradila platbu pod nesprávným VS, což způsobilo prodlení v přiřazení platby k žalobkyni, neboť jej žalovaná musela činit manuálně namísto automaticky, což prodloužilo čas přiřazení platby, a proto o ní nevěděla žalovaná včas, pak byla žalovaná oprávněna dodávky elektřiny přerušit. Žalovaná tedy přerušením dodávky žádnou svoji povinnost neporušila a nemůže tak odpovídat za škodu, která měla žalobkyni přerušením dodávek elektřiny údajně vzniknout. Žalovaná také namítla minimálně unáhlenost závěru soudu prvního stupně o vzniku škody, kdy k tomuto soud prvního stupně pouze konstatoval, že se jedná o nesporný fakt. S ohledem na uvedené žalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
11. V písemném vyjádření k odvolání žalobkyně uvedla, že považuje odvolání žalované za účelové a navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Dle žalobkyně soud prvního stupně provedl před vydáním mezitímního rozhodnutí dostatečné dokazování, jehož výsledkem je pro dané rozhodnutí správně zjištěný skutkový stav a tento je rovněž i správně právně posouzen, odůvodnění napadeného rozsudku není nesrozumitelné ani nepřezkoumatelné. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalované o nedostatečném poučení dle § 118a o. s. ř. a uvádí, že účastníci byli soudem prvního stupně při jednání opakovaně v tomto smyslu poučováni.
12. Odvolací soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné.

13. Na jednání odvolací soud ve smyslu § 213 odst. 4 o. s. ř. provedl důkaz *svědeckou výpovědí J. P.*, který k provedení navrhovala žalobkyně již v rámci řízení před soudem prvního stupně a který dosud nebyl proveden. Z výpovědi svědkyně J. P. odvolací soud zjistil následující: Svědkyně pracovala pro žalobkyni jako externí energetik a to od roku 2016/2017 až do současnosti. Jako externí energetik se klientům starala o obchodní smlouvy, distribuční smlouvy, pokud bylo potřeba osadit elektroměr/plynoměr, pokud bylo potřeba udělat rozúčtování atd. K dluhu žalobkyně z roku 2018 ve výši 128.594 Kč a ke splátkovému kalendáři, jehož návrh byl svědkyni odvolacím soudem předložen k nahlédnutí, svědkyně uvedla, že si myslí, že byl tento splátkový kalendář žalobkyní dodržen. Když odvolací soud uvedl, že ze spisu vyplývá, že splátkový kalendář dodržen nebyl, svědkyně uvedla, že si bližší okolnosti nepamatuje. Svědkyně dále popsala způsob její práce pro žalobkyni, kdy uvedla, že od distributora (zde žalovaná) přišla na její e-mail (xxx nebo xxx) faktura, u které zkontrolovala, zda byla dodržena ujednaná cena, poté si ověřila, zda byla tato faktura zaslána i klientovi (zde žalobkyně) a pokud ne, tak mu ji přeposlala. Uvedené faktury archivovala. To, zda byla faktura klientem následně uhrazena již nebyla její starost. Pokud jí přišla upomínka, že její klient dluží, pak klienta telefonicky vyzvala/upomínku přeposlala a dále už se o to nestarala. Uvedla, že v případě žalobkyně pokud k něčemu takovému došlo, tak jí žalobkyně ihned posílala doklad o zaplacení. K dotazu odvolacího soudu svědkyně uvedla, že to, zda byla faktura na 128.594 Kč žalobkyní uhrazena, její starostí není. Svědkyně dále uvedla, že si pamatuje na upomínku pro žalobkyni na něco málo přes 20.000 Kč s tím, že se tam nějakým způsobem zadržela platba a dokládalo se, že je uhrazeno a i přes to došlo k odpojení odběrného místa. Odvolací soud svědkyni při jednání přednesl přepis záznamů telefonních hovorů ze dne 3. 6. 2019, 7. 6. 2019 a 18. 6. 2019, které k důkazu předložila žalovaná k prokázání, že žalobkyni opakovaně upozorňovala na prodlení s platbami. Svědkyně k tomu uvedla, že je možné, že tyto mezi ní a žalovanou proběhly. K dotazu soudu ohledně dalších upomínek pro žalobkyni uvedla, že je možné, že je obdržela. Svědkyně dále poukázala na upomínku založenou ve spise na č. l. 15 (*poslední výzva před přerušením dodávky č. 8620001983 ze dne 24. 6. 2019*) a uvedla, že si myslí, že tuto upomínku dostala a dle té to bylo žalobkyní zaplacen. Odvolací soud dále svědkyni předložil e-mail ze dne 27. 6. 2019, ze kterého není patrné od koho, komu a kdy byl tento poslán, svědkyně k tomu uvedla, že to není schopna uvést. K dotazu právní zástupkyně žalobkyně svědkyně uvedla, že žalobkyně platila zálohy, nebyla pravidelně v prodlení, uvedla, že nevybočovala z normálu. K dotazu právního zástupce žalované svědkyně uvedla, že jí nic neříká jméno paní R.. Pod jakým VS má být hrazeno měla dle svědkyně řešit účetní, ona nikomu instrukce ohledně VS nedávala, vyplývalo to z toho, co poslal dodavatel, z faktur.
14. Dále odvolací soud provedl v souladu s § 213 odst. 4 o. s. ř. důkaz *přepisem telefonních hovorů mezi žalovanou a žalobkyní ze dne 3. 6. 2019, 7. 6. 2019 a 18. 6. 2019*, ze kterého zjistil, že žalovaná žalobkyni opakovaně kontaktovala ohledně dlužných částek na zálohách (zmiňuje zálohu z 15. května) za elektřinu a na penalizačních poplatcích. Ve všech případech bylo ze strany žalobkyně žalované sděleno, že neví, že to bude muset prověřit, že má žalovaná zavolat jindy. Dále odvolací soud provedl důkaz *e-mailovou komunikací ze dne 2. 7. 2019 mezi paní K. a panem C.*, ve které p. K. (za žalobkyni) přeposílá p. C. (za žalovanou) potvrzení o platbě a žádá o urychlené vyřešení situace s odpojením. Odvolací soud poznamenává, že tyto e-maily nepovažuje za významné, neboť se jedná o e-mailovou komunikaci účastníků, která proběhla až po přerušení dodávky elektřiny dne 2. 7. 2019. Dále byl při jednání odvolacího soudu v souladu s § 205a písm. f) o. s. ř. proveden důkaz *falešným e-mailem žalované pro srovnání*, ve kterém byl uveden předmět Fwd:ITM - International Tourist Management s. r. o. – elektřina, žádost o zaplacení dlužné částky 25.311 Kč k 1. 7. 2019, VS xxx, údaj o splatnosti upomínky 1. 7. 2019 a přerušení dodávky 2. 7. 2019, jako adresát byla uvedena p. P. a jako odesílatel p. R.. Tento důkaz předložila žalovaná pro srovnání s e-mailem ze dne 27. 6. 2019, jehož pravost žalovaná zpochybňuje.

15. Po takto doplněném dokazování dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně zjistil skutkový stav v zásadě správně, nicméně takto zjištěný skutkový stav nesprávně právně posoudil. Prvostupňový soud zejména pochybil, když na základě zjištěného skutkového stavu uzavřel, že žalobkyně řádně hradila platby a v okamžiku odpojení bylo v podstatě vše uhrazeno, a tedy zde nebyl důvod k přerušení dodávky elektřiny.
16. Soud prvního stupně správně zjistil, že žalobkyně byla povinna uhradit dle faktury č. FA2018028685, vystavené žalovanou dne 12. 7. 2018 za spotřebu elektřiny za období 16. 5. 2018 do 4. 7. 2018, částku ve výši 128.594 Kč se lhůtou splatnosti 26. 7. 2018, i to že měla žalobkyně platit měsíční zálohy ve výši 15.690 Kč a to vždy k 15. dni v měsíci. Správně zjistil i to, že žalobkyně dne 9. 10. 2018 uhradila žalované částku 42.865 Kč, dne 14. 11. 2018 částku 80.029 Kč a dále že hradila pravidelně každý měsíc, mimo června 2019, platbu ve výši 15.690 Kč. Soud prvního stupně však pochybil, když tento skutkový stav vyhodnotil tak, že žalobkyně se dostala do prodlení s platbou pouze ve dvou případech (nedoplatek z faktury č. FA2018058685 a záloha za červen 2019), neboť dle čl. VI bod 9. VOP, které jsou součástí smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 4. 5. 2018, byla žalovaná oprávněna v případě více splatných závazků použít platbu žalobkyně (v daném případě platby ve výši záloh) na úhradu dříve splatného závazku (v daném případě nedoplatek z faktury č. FA2018058685). V okamžiku, kdy žalobkyně řádně neuhradila fakturu na částku 128.594 Kč, která byla splatná dne 26. 7. 2018, tak byla žalovaná oprávněna použít příchozí platby žalobkyně na úhradu tohoto dluhu, čímž došlo k tomu, že se žalobkyně dostala s mnoha následujícími měsíčními zálohami do prodlení (konkrétně šlo o zálohy za listopad 2018 a březen až červen 2019), kdy navíc v měsíci červnu 2019 žalobkyně neuhradila na zálohách ničeho. Odvolací soud tak uzavírá, že není správný závěr soudu prvního stupně, dle kterého žalobkyně řádně hradila platby a že bylo v podstatě vše uhrazeno. Žalobkyně se naopak dostala do prodlení s platbami v okamžiku, kdy řádně neuhradila fakturu na částku 128.594 Kč a žalovaná si zcela v souladu se smluvním ujednáním stran začala od listopadu 2018 na nedoplatek z uvedené faktury stahovat peníze, které žalobkyně posílala pravidelně každý měsíc ve výši zálohy, tj. 15.690 Kč. Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobkyně platby za dodanou elektřinu řádně nehradila a její platební morálka byla špatná.
17. Uvedený závěr odvolacího soudu by se nezměnil ani v případě, kdyby bylo uvažováno ve prospěch žalobkyně s uzavřeným uzavřeným splátkovým kalendářem, dle kterého měla být dlužná částka 128.594 Kč žalobkyní zaplacená ve třech splátkách a to dne 15. 9. 2018 částkou 42.865 Kč, dne 15. 10. 2018 částkou 42.865 Kč a dne 15. 11. 2018 částkou 42.864 Kč, neboť žalobkyní dle splátkového kalendáře hrazeno nebylo a žalovaná by tedy i v tomto případě byla oprávněna stahovat si na tento dluh peníze, které žalobkyně posílala pravidelně každý měsíc ve výši zálohy, tj. 15.690 Kč. Odvolací soud však uvádí, že z provedených důkazů vyplývá, že splátkový kalendář nebyl žalobkyní akceptován.
18. Pokud jde o důvodnost přerušení dodávky elektřiny ze strany žalované, pak odvolací soud shledal nesprávným závěr soudu prvního stupně, dle kterého bylo přerušení dodávky neoprávněné. Dle odvolacího soudu žalovaná přistoupila k přerušení dodávky elektřiny do odběrného místa žalobkyně zcela důvodně a oprávněně, neboť žalobkyně, jejíž platební morálka byla až do okamžiku odpojení špatná (viz výše), ke dni přerušení dodávky neuhradila celou dlužnou částku, ke které byla žalovanou poslední výzvou před přerušením dodávek č. 8620001983 ze dne 24. 6. 2019 vyzvána, tj. 25.311 Kč. Z výsledku svědkyně P. má odvolací soud za prokázané, že poslední výzva před přerušením dodávek č. 8620001983 ze dne 24. 6. 2019 byla žalobkyni doručena. Uvedenou výzvou byla žalobkyně vyzvána, aby do 1. 7. 2019 uhradila částku 25.311 Kč na účet žalované pod zvláštním VS xxx, výzva obsahuje přehled upomenutých pohledávek po splatnosti evidovaných k datu 24. 6. 2019 a také záúčtované platby na zákaznickém účtu žalobkyně

xxx za poslední tři měsíce. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně uhradila bez dalšího 25.000 Kč, nikoli 25.311 Kč jak byla žalovanou vyzvána, a tuto částku zaplatila na nesprávný VS xxx, nikoli na zvláštní VS xxx pro dlužné platby, který byl minimálně v poslední výzvě před odpojením uveden. Odvolací soud uzavírá, že takto uhrazená částka 25.000 Kč nepředstavuje řádnou platbu (nesprávná výše, nesprávný VS). I kdyby byla platba částky 25.000 Kč považována za včasnou, stále zde byl k okamžiku odpojení nedoplatek ve výši 311 Kč, k němuž byla žalobkyně žalovanou také řádně vyzvána. Přestože částka 311 Kč představuje relativně nízký dluh, v daném případě je zásadní, že platební morálka žalobkyně byla v předchozím platebním období špatná, neboť žalobkyně dlužila dlouhou dobu (mnoho měsíců), resp. opakovaně. Žalované proto dle odvolacího soudu nelze vyčítat, že za tohoto stavu dodávku elektřiny do odběrného místa žalobkyně přerušila. Z přepisu telefonních hovorů mezi žalovanou a žalobkyní ze dne 3. 6. 2019, 7. 6. 2019 a 18. 6. 2019, kdy svědkyně P. existenci těchto hovorů ve své svědecké výpovědi nijak nezpochybnila, má odvolací soud za prokázané, že se žalovaná před odpojením dodávek snažila opakovaně s žalobkyní situaci ohledně dlužných částek řešit, žalobkyně však na tyto snahy nereagovala a její přístup byl velmi liknavý. Podle smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 4. 5. 2018 byla žalovaná oprávněna v případě, kdy zákazník (zde žalobkyně) opakovaně nedodrží smluvený způsob platby za dodanou elektřinu včetně platby záloh, přerušit dodávku elektřiny. Žalovaná tedy přerušila dodávku elektřiny zcela v souladu se smluvním ujednáním stran, neboť žalobkyně byla opakovaně v prodlení s úhradou plateb a prodlení trvalo i v okamžiku odpojení. V jednání žalované tedy nelze spatřovat porušení její povinnosti.

19. Podle § 2913 o. z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. Jedním ze zákonných předpokladů odpovědnosti za škodu je porušení smluvní povinnosti. V daném případě však bylo jednoznačně prokázáno, že žalovaná tím, že přerušila dodávky elektřiny do odběrného místa žalobkyně, žádnou svou povinnost neporušila, naopak jednala zcela v souladu se smluvním ujednáním stran. S ohledem na uvedené, kdy nebyly naplněny předpoklady odpovědnosti za škodu, odvolací soud uzavírá, že nárok na náhradu škody uplatněný žalobkyní není dán.
20. Odvolací soud poznamenává, že s ohledem na zpochybnění pravosti e-mailové komunikace ze dne 27. 6. 2019 mezi paní R. a paní P., dospěl k závěru, že pravost této soukromé listiny nebyla v řízení prokázána (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 10. 2000, sp. zn. 22 Cdo 617/99). I kdyby však pravost této listiny nebyla žalovanou zpochybněna, nemohl by tento e-mail zpochybnit poslední výzvu před přerušením dodávek č. 8620001983 ze dne 24. 6. 2019, která byla žalobkyní prokazatelně doručena a která obsahuje veškeré informace týkající se dluhu žalobkyně, podrobný rozpis dlužné částky v celkové výši 25.311 Kč i zvláštní VS pro zaplacení. Uvedený e-mail navíc údaj o VS neobsahuje, číslo xxx představuje číslo zákazníka.
21. Odvolací soud proto postupoval podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a napadený mezitímní rozsudek změnil tak, že se žaloba zamítá (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 9. 2014, sp. zn. 25 Cdo 3226/2010).
22. S ohledem na to, že odvolací soud změnil napadený mezitímní rozsudek tak, že žalobu zamítl, rozhodl současně podle § 224 odst. 2 o. s. ř. o nákladech řízení před soudem prvního stupně. Podle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. pak odvolací soud dále rozhodl o nákladech odvolacího řízení.
23. Jelikož žalovaná byla v řízení před soudy obou stupňů plně úspěšná, má podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Náklady žalované v řízení před soudy obou stupňů činí celkem 156.477 Kč a sestávají z odměny advokáta ve výši 113.520 Kč za 12 úkonů právní služby po 9.460 Kč podle § 7, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 vyhlášky

č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (vyjádření z 12. 3. 2021, vyjádření z 12. 4. 2021, účast na jednání dne 27. 4. 2021, vyjádření ze 7. 5. 2021, účast na jednání přesahujícím 2 hodiny dne 28. 5. 2021, vyjádření z 16. 6. 2021, účast na jednání dne 18. 6. 2021, vyjádření z 20. 8. 2021, účast na jednání dne 7. 9. 2021, odvolání, účast na jednání odvolacího soudu dne 5. 4. 2022), z paušální náhrady hotových výdajů ve výši 3.600 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu za 12 úkonů po 300 Kč, z 21 % DPH z částky 117.120 Kč ve výši 24.595 Kč, z paušální náhrady nákladů za 1 úkon po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř. a § 1 odst. 3 písm. a) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., a to za odpor, který podala žalovaná jako nezastoupený účastník a dále ze zaplaceného soudního poplatku za odvolání ve výši 14.462 Kč. Třídenní lhůtu k plnění odvolací soud určil podle § 160 o. s. ř.

24. Při vyhlášení rozsudku odvolacího soudu došlo ke zjevné nesprávnosti spočívající v chybě v počtech, když jako výše náhrady nákladů řízení žalované byla ve výroku II. nesprávně uvedena částka 142.015 Kč. Necht' je proto písemné vyhotovení tohoto rozsudku současně považováno za opravné usnesení ve smyslu § 164 o. s. ř.
25. Žalobkyně, která byla v řízení plně neúspěšná je dále podle § 148 odst. 1 o. s. ř. povinna nahradit náklady řízení státu. Náklady státu činí celkem 314 Kč a sestávají ze svědečného vyplaceného svědkyni Janě Příbylové na základě usnesení ze dne 5. 4. 2022, č. j. 30 Co 16/2022-345. Třídenní lhůtu odvolací soud stanovil podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 5. dubna 2022

JUDr. Jana Knotková v. r.
předsedkyně senátu